

[Oluf Johansen.]

er Beløbet stort nok — jeg vilde haabe, det ikke var det —, men hvis denne Bevilgning skal faa virkelig Værdi, skal der nok en anden og maaske mere gennemgribende Lovgivning til, og jeg ser ogsaa gerne en saadan fremmet i videst mulig Grad. Jeg betragter dette som en Fortsættelse af den Fæsteafløsning, vi i Begyndelsen af dette Aarhundrede satte saa meget ind paa og var saa stolte af her i Landet. Men meget afhænger under den bestaaende Lovgivning af, hvad man igennem Administrationen er i Stand til at støtte og fremme. Jeg saa derfor meget gerne dette Spørgsmaal klaret, før man ved en eller anden Form for Forkøbsret sikrer sig Jord fra de store Brug, bl. a. til Tillægsjord til Supplering af de for smaa Brugs Jord; for det kan vel ikke være Meningen at sikre sig Jord fra de store Brug og saa bagefter give en Del af den som Tillægsjord til deres Lejehuse? Jeg hilser med Glæde, at Gartneribrugene faar Mulighed for en klækkelig Forhøjelse af Laanene, idet Maksimumsbeløbet stiger fra 17 000 Kr. til 25 000 Kr. Dette aabner i større Grad Adgang til Selvstændighed for dette Erhvervs Ungdom.

En lignende Hjælp, som her ydes Landboudomdommen og Gartneriungdommen, burde alle gode Kræfter i vort Folk finde Mulighed for ogsaa at skaffe Ungdommen i andre Erhverv i hele vort Samfund. Da vilde Ungdommens Blik blive aabnet for større Idealer i Livet med Tro paa egne Kræfter og disses Mulighed for eget Virke.

Ministeren for Landbrug og Fiskeri

(*Erik Eriksen*): Jeg takker for den Velvilje, som Lovforslaget fra alle Sider har mødt. Ogsaa jeg havde gerne set, at vi var naaet saa langt frem med selve Husmandsloven, at den kunde have fulgtes med det Lovforslag, vi her behandler, men det har altsaa ikke kunnet lade sig gøre; man maa jo ogsaa tage Hensyn til, at Rigsdagsarbejdet skal slutte engang, og derfor har man altsaa ment at maatte lade dette Lovforslag løbe foran, om jeg maa sige det saadan.

Der er jo fremkommet en Del Udtalelser, som egentlig ikke kan siges at have nogen særlig Forbindelse med det Lovforslag, der her er til Behandling. Jeg kan sige til den sidste ærede Taler, at Materialeproblemet er jo et Problem, som vi staar over for den ene Gang efter den anden, og man vil komme til at erfare i Praksis, at medens der ikke vil være Mangel paa Jord, vil der mange, mange Aar frem i Tiden, saa vidt jeg kan se, være Mangel paa Byggematerialer. Det

bliver saa et Spørgsmaal, om disse Byggematerialer fortrinsvis skal anvendes til Boligbyggeri eller til Erhvervsbyggeri — jeg ser i Bladene, at ogsaa dette Spørgsmaal har været debatteret paa „Dansk Arbejde“s Generalforsamling forleden Dag. Det er altsaa et Problem, hvad man skal bruge Byggematerialerne til. I Øjeblikket er det vel saadan, at man i den Udstrækning, det er gør ligt, søger at balancere mellem begge disse Formaal.

Oluf Johansen: Idet jeg takker den højtærede Landbrugsminister for Svaret, vil jeg dog sige, at Forholdet er vist i al Almindelighed det, at naar en Gaard eller anden Ejendom brænder, bevilger man de nødvendige Materialer til Genopbygning af den paagældende Gaard eller Ejendom. I dette Tilfælde, hvor Ejendommen deles ud til flere, kan jeg ikke se Rimeligheden i den Fremgangsmaade, at efter at forskellige Organer, bl. a. de Organer, som den højtærede Landbrugsminister staar som Chef for, har bevilget alt fornødent, hindrer andre Organer i Samfundslivet Brugen af de nødvendige Materialer.

Ministeren for Landbrug og Fiskeri

(*Erik Eriksen*): Jeg kender ikke det Tilfælde, vi her taler om, saa jeg er ikke i Stand til at give Svar paa Spørgsmaalet. Saaledes som det ærede Medlem fremstiller Sagen, har jeg ikke noget imod at sige, at jeg synes, det ærede Medlem har Ret, men man skal som bekendt aldrig dømme, før man ogsaa har hørt Modparten, og den Regel vil jeg altsaa gerne have Lov til at efterleve.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Ændringer i Lov om Retsplejen ved Hæren og Søværnet af 4. Oktober 1919.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 1301).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Forsvarsministeren (*Harald Petersen*): Det af den højtærede Formand nu til Fore